

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

No. 474 **BESLUIT** van 22 September 1952, houdende bekendmaking van de tekst der Ziektewet, zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 12 Juni 1952, Stb. 343.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 15 September 1952, No. 5035, Afdeling Sociale Verzekering;

Gelet op artikel XLVI van de wet van 12 Juni 1952, Stb. 343, tot nadere wijziging der Ziektewet;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Enig artikel

De tekst der Ziektewet, zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 12 Juni 1952, Stb. 343, wordt in de spelling, welke gebruikelijk is in de stukken, welke van de Regering uitgaan, en in een doorlopend genummerde reeks van afdelingen, van hoofdstukken dier afdelingen en van artikelen, met de in verband daarmee noodzakelijke wijzigingen in aanhalingen, als bijlage bij dit besluit gevoegd.

Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Soestdijk, 22 September 1952.

JULIANA.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

J. G. SUURHOFF.

Uitgegeven de tiende October 1952.

De Minister van Justitie,
L. A. DONKER.

TEKST DER ZIEKTEWET, ZOALS DIE WET LAATSTELIJK
IS GEWIJZIGD BIJ DE WET VAN 12 JUNI 1952, STB. 343

EERSTE AFDELING

Algemene bepalingen

Artikel 1

Onder arbeider wordt verstaan de arbeider, die in dienst is van een onderneming, alsmede degene, die in dienst is van een publiekrechtelijk lichaam, uitgezonderd degene:

a. die niet, bij wijze van beroep, tegen loon arbeid verricht, wanneer hij alleen in buitengewone gevallen tegen loon arbeid van korte duur verricht;

b. wiens loon uitsluitend bestaat in onderricht;

c. wiens overeengekomen vast loon in geld, verdiend in loondienst van een of meer ondernemingen of publiekrechtelijke lichamen, meer bedraagt dan 4925 gulden per jaar; daarbij wordt het over gedeelten van een jaar overeengekomen vast loon in geld tot jaarloon herleid. Indien de overeenkomst is gesloten voor een of meer weken, wordt een jaar berekend op 50 weken;

d. die deel uitmaakt van de bemanning van een schip, dat de zee bevaart en buiten het gezicht der Nederlandse kust pleegt te gaan, of ingevolge de wet van 14 Juni 1930, *Stb.* 240, schepeling is en krachtens artikel 415 dier wet aanspraak heeft op uitkering, indien hij ziek is;

e. die ter vervulling van zijn militaire dienstplicht in werkelijke dienst is.

Artikel 2

1. Degene, die persoonlijk in aangenomen werk arbeid verricht:

a. die verband houdt met het in de onderneming van degene, van wie het werk is aangenomen, uitgeoefende bedrijf;

b. ten aanzien waarvan degene, van wie het werk is aangenomen, geacht zou worden werkgever te zijn in de zin dezer wet, indien die arbeid in loondienst werd verricht, wordt,

indien ten aanzien van de aannemer van het werk door het bestuur der Rijksverzekeringsbank niet is beslist, dat hij in de zin der Ongevallenwet 1921 of der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 in een onderneming een verzekeringsplichtig bedrijf uitoefent, voor de toepassing van deze wet geacht deze arbeid te verrichten in dienst van degene, van wie het werk is aangenomen. Deze laatste wordt voor de toepassing dezer wet als werkgever beschouwd. Hetgeen voor de verrichting van die arbeid wordt genoten, wordt als loon in de zin dezer wet beschouwd.

2. Indien de in het eerste lid bedoelde persoon zich bij het verrichten van de arbeid laat bijstaan door andere personen, worden ook deze andere personen voor de toepassing van deze wet beschouwd hun arbeid te verrichten in dienst van de in het eerste lid bedoelde werkgever. Hetgeen voor de gezamenlijk verrichte arbeid wordt genoten, wordt, voorzover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder dergenen, die de arbeid hebben verricht, voor een gelijk deel te zijn genoten.

3. Degenen, die tegen beloning persoonlijk bij algemene maatregel van bestuur aangewezen werkzaamheden verrichten, welke verband houden met of verricht worden ten behoeve van het in de onderneming uitgeoefende bedrijf, worden voor de toepassing van deze wet geacht die werkzaamheden te verrichten in dienst van degene, ten behoeve van wiens onderneming die werkzaamheden worden verricht.

Artikel 3

Voor de toepassing dezer wet wordt als arbeider beschouwd degene, die krachtens de Werkloosheidswet uitkering ontvangt. Het orgaan, dat bedoelde uitkering toekent, wordt als werkgever aangemerkt. De in de eerste volzin bedoelde arbeider wordt geacht op elke dag, waarover hij een uitkering krachtens de Werkloosheidswet ontvangt, een loon te verdienen, gelijk aan het dagloon, waarnaar die uitkering is berekend.

Artikel 4

Degene, die krachtens overeenkomst met een derde tegen genot van zeker loon of provisie regelmatig zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en die derde, wordt voor de toepassing van deze wet geacht die arbeid te verrichten in loondienst van die derde, mits hij de vorenbedoelde bemiddeling uitsluitend voor de onderneming van die derde verleent en mits het verlenen dier bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is.

Artikel 5

1. Degenen in bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bedrijven, die in de regel voor een werkgever of voor ten hoogste twee werkgevers buiten de werkplaats van de werkgever persoonlijk arbeid verrichten, die verband houdt met het in de onderneming uitgeoefende bedrijf, en die zich daarbij in de regel niet laten bijstaan door meer dan twee andere personen, worden voor de toepassing van deze wet geacht die arbeid te verrichten in dienst van die werkgever, onderscheidenlijk van die werkgevers.

2. Ook degenen, die de vorenbedoelde bijstand verlenen, worden geacht hun arbeid te verrichten in dienst van de in het eerste lid bedoelde werkgever, onderscheidenlijk de in het eerste lid bedoelde werkgevers.

3. Hetgeen voor de verrichting van de in de beide voorgaande leden bedoelde arbeid wordt genoten, wordt als loon beschouwd. Hetgeen voor de gezamenlijk verrichte arbeid wordt genoten, wordt, voorzover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder dergenen, die de arbeid hebben verricht, voor een gelijk deel te zijn genoten.

Artikel 6

Degene, die als leider of lid van een orkest optreedt, wordt, indien het bestuur der Bank ten aanzien van de leider van het orkest niet heeft beslist, dat deze in een onderneming een verzekeringsplichtig bedrijf uitoefent, voor de toepassing van deze wet geacht die arbeid te verrichten in dienst van de exploitant der inrichting, met of namens wie het optreden van het orkest in die inrichting is overgekomen.

Hetgeen voor de verrichting van die arbeid wordt genoten, wordt als loon in de zin van deze wet beschouwd.

Hetgeen voor de gezamenlijk verrichte arbeid wordt genoten, wordt, voorzover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder dergenen, die de arbeid hebben verricht, voor een gelijk deel te zijn genoten.

Artikel 7

Voor de toepassing van deze wet wordt hij, die bij wijze van werkverschaffing te werk is gesteld en daarvoor een geldelijke uitkering geniet, geacht de hem opgedragen arbeid krachtens arbeidsovereenkomst te verrichten in dienst van degene, die het werk verschaft.

Artikel 8

1. Onder loon wordt in deze wet verstaan elke uitkering, welke de verzekerde als vergoeding voor zijn arbeid of gedurende staking van de arbeid van zijn werkgever ontvangt.

2. Fooien of andere ontvangsten van derden, welke verband houden met ten behoeve van de werkgever verrichte arbeid, worden als loon in de zin dezer wet beschouwd.

3. Gratificaties, tantièmes en andere dergelijke uitkeringen, welke niet tot de normale, regelmatig verstrekte vergoeding kunnen worden gerekend, zijn geen loon in de zin dezer wet. Evenmin is loon in de zin dezer wet de kinderbijslag, welke de verzekerde ontvangt ingevolge de Kinderbijslagwet of ingevolge een kinderbijslagregeling, bedoeld in artikel 5, eerste lid, onder *a* en *b*, dier wet.

4. Niet in geld vastgesteld loon wordt berekend naar het bedrag der geldswaarde ter plaatse van verstrekking. Hierbij wordt onderrecht niet medegerekend. Door Onze Minister wordt de waarde van huisvesting en van kost vastgesteld.

5. Het loon, door verschillende personen tezamen onverdeeld genoten, wordt, voorzover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder van hen voor een gelijk deel te zijn genoten.

6. Het loon van de arbeider, die voor de werkgever ook werkzaamheden of diensten verricht anders dan ten behoeve van diens onderneming, wordt, voorzover het is verdiend op dagen, waarop de arbeider tevens in de onderneming van zijn werkgever heeft gewerkt, voor de toepassing van deze wet geacht geheel in de onderneming te zijn verdiend.

7. Onder dagloon verstaat deze wet het loon, dat in de dertien kalender- of loonweken, voorafgaande aan de ongeschiktheid tot werken, of in het geval, voorzien in artikel 29, vierde lid, voorafgaande aan de eerste dag, waarover ziekengeld op grond van die bepaling zal worden uitgekeerd, gemiddeld per dag is verdiend door gelijksoortige arbeiders in hetzelfde of in een gelijksoortig bedrijf, in dezelfde of naburige gemeenten.

8. Ten aanzien van verzekerden, die gewoonlijk en naar de aard van hun beroep slechts een gedeelte van de normale arbeidsdag of een gedeelte van een kalenderweek in eenzelfde onderneming werkzaam zijn, worden als gelijksoortig uitsluitend die arbeiders beschouwd, met wie zulks eveneens het geval is. Bij de berekening van het dagloon van deze verzekerden geldt een week voor zes dagen.

9. Bij algemene maatregel van bestuur kan voor bepaalde groepen van verzekerden worden afgeweken van het in het zevende lid bepaalde.

10. Het bestuur van een bedrijfsvereniging kan bij een besluit, dat door de Sociale Verzekeringsraad moet worden goedgekeurd, ten aanzien van alle of een of meer bepaalde groepen van bij de bedrijfsvereniging verzekerde arbeiders afwijken van het bepaalde bij of krachtens het zevende, achtste of negende lid. Dit besluit wordt in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt.

Artikel 9

1. Onder werkgever wordt verstaan ieder natuurlijk of rechtspersoon, die een of meer arbeiders bij een onderneming in dienst heeft.

Onze Minister kan bepalen, dat arbeiders, wier lonen worden uitbetaald door een ingevolge deze wet erkend administratiekantoor voor de toepassing van deze wet geacht worden in loondienst te zijn van dat kantoor. Dat kantoor wordt ten aanzien van de door vorenbedoelde arbeiders verrichte werkzaamheden geacht een verzekeringsplichtig bedrijf in een onderneming uit te oefenen.

2. Als werkgever wordt beschouwd:

a. van de arbeider, die in dienst is van een rechtspersoon, niet bedoeld onder b: het hoofd of de bestuurder der onderneming;

b. van de verzekerde, die in dienst is van een publiekrechtelijk lichaam: de persoon, die de onmiddellijke leiding heeft van de tak van dienst, waaraan de verzekerde is verbonden; ten aanzien van

arbeiders in dienst van het Rijk kan bij algemene maatregel van bestuur een andere regeling gemaakt worden;

c. van de arbeider, die in dienst is van een buitenslands gevestigde onderneming: hij die ter plaatse, waar de werkzaamheden hier te lande worden verricht, met de leiding daarvan belast is.

3. Indien bij één onderneming of, in het geval van een publiekrechtelijk lichaam, bij één tak van dienst twee of meer personen als werkgever zijn te beschouwen, is ieder hunner voor de nakoming der verplichtingen, bij of krachtens deze wet de werkgever opgelegd, aansprakelijk, en is ieder hunner bevoegd tot het uitoefenen der rechten, bij of krachtens deze wet de werkgever toegekend.

Artikel 10

Deze wet verstaat onder:

a. Onze Minister: Onze Minister, met de uitvoering van deze wet belast;

b. Sociale Verzekeringsraad: de Sociale Verzekeringsraad, bedoeld in Hoofdstuk III van de Organisatiewet Sociale Verzekering.

Artikel 11

Hij, die anderen in zijn dienst heeft, is verplicht om deze, overeenkomstig regels bij algemene maatregel van bestuur te stellen, en behoudens de bij die algemene maatregel te bepalen uitzonderingen, gelegenheid te geven tot het uitoefenen van de hun bij of krachtens deze wet toegekende bevoegdheden en tot het nakomen van de hun bij of krachtens deze wet opgelegde verplichtingen.

Artikel 12

Indien de laatste dag van een bij of ingevolge deze wet vastgestelde termijn valt op Zondag, de Nieuwjaarsdag, de tweede Paasdag, Hemelvaartsdag, de tweede Pinksterdag of op een Kerstdag, wordt de termijn verlengd tot en met de eerste daarop volgende dag, of indien die dag een Zondag, een Kerstdag of de Nieuwjaarsdag zou zijn, tot en met de daarop volgende werkdag. Deze bepaling is niet van toepassing op de termijn van uitkering van geldelijke schade-loosstelling, noch op die van beroep overeenkomstig de derde afdeling.

Artikel 13

Een overeenkomstig deze wet vast te stellen bedrag wordt naar boven afgerond tot een veelvoud van een cent. Voorzover betreft het ziekengeld wordt de afronding toegepast op het per dag verschuldigde bedrag.

Artikel 14

Iedere beslissing wordt degene, die daarvan ingevolge deze wet in beroep kan komen, door degene, die de beslissing nam, desverlangd

op schrift, en met redenen omkleed, gegeven. Deze kennisgeving vermeldt de dagtekening van de beslissing, naam en adres van het college, waarbij beroep kan worden ingesteld, en de termijn van beroep.

Artikel 15

1. De werkgever is bevoegd een persoon in zijn dienst, die belast is met leiding of opzicht of uitsluitend met administratieve werkzaamheden of een door Onze Minister overeenkomstig door Ons te geven regelen erkend administratiekantoor, aan te wijzen voor de nakoming der bij of krachtens deze wet aan de werkgever opgelegde verplichtingen. Bij de aanwijzing kan uitzondering worden gemaakt voor de nakoming van verplichtingen van geldelijke aard. De aanwijzing kan betrekking hebben op alle arbeiders, in dienst van de werkgever, of op een bepaald gedeelte.

2. Door aanwijzing overeenkomstig dit artikel wordt de aangewezen, voor zoveel betreft de nakoming der hiervoren bedoelde verplichtingen, als werkgever beschouwd.

3. Het formulier der aanwijzing, welke door de aangewezen mede wordt ondertekend, wordt door Ons vastgesteld.

4. De aanwijzing kan door de Sociale Verzekeringsraad met ingang van de door deze te bepalen, aan werkgever en aangewezen mede te delen dag, worden vervallen verklaard.

Artikel 16

De werkgever naar burgerlijk recht is te allen tijde mede aansprakelijk voor de betaling van premie, verschuldigd terzake van de wettelijke verzekering van arbeiders in zijn dienst.

Artikel 17

1. De werkgever, die binnen het Koninkrijk geen woonplaats heeft, en niet overeenkomstig artikel 15 een of meer personen heeft aangewezen voor de nakoming der bij of krachtens deze wet hem ten aanzien van alle arbeiders in zijn dienst opgelegde verplichtingen, is verplicht een woonplaats binnen het Koninkrijk te kiezen.

2. Bij gebreke van zodanige aanwijzing en keuze, wordt hij geacht voor de toepassing dezer wet woonplaats te hebben ten huize van degene, die de onmiddellijke leiding der werkzaamheden hier te lande heeft.

Artikel 18

1. Degene, die gemoedsbezwaren heeft tegen de in deze wet geregelde verzekering, kan met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen en voorwaarden worden vrijgesteld van de bij die maatregel aan te wijzen verplichtingen, welke hem bij of krachtens deze wet zijn opgelegd.

2. In de maand Januari van elk kalenderjaar doet het bestuur der betrokken bedrijfsvereniging aan de inspecteur der belastingen, binnen wiens ambtsgebied de werkgever woont, die overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid is vrijgesteld van de verplichting tot premiebetaling ingevolge deze wet, toekomen een staat, vermeldende naam en woonplaats van die werkgever, alsmede het totale bedrag, dat die werkgever over het afgelopen kalenderjaar aan door hem zelf verschuldigde premie zou hebben moeten betalen, indien hem niet de vorenbedoelde vrijstelling was verleend. Indien een werkgever bij meer dan één bedrijfsvereniging is aangesloten, dient het bestuur van elk der betrokken bedrijfsverenigingen een staat in, als bedoeld in de vorige volzin, met dien verstande, dat wordt opgegeven het bedrag aan premie, dat aan de betrokken bedrijfsvereniging zou moeten zijn betaald.

3. Naar aanleiding van de in het vorige lid bedoelde opgave of opgaven verhoogt de inspecteur de aanslag van de werkgever in de inkomstenbelasting over het laatstverlopen kalenderjaar met het in totaal opgegeven premiebedrag.

4. Indien op het tijdstip, waarop de inspecteur de opgave ontvangt, de in het vorige lid bedoelde aanslag in de inkomstenbelasting reeds ten kohiere is gebracht, wordt de verhoging van de belastingplichtige nagevorderd. Hetzelfde vindt plaats, indien op voormeld tijdstip besloten was geen aanslag op te leggen of de opgelegde aanslag was vernietigd. Navordering heeft plaats door het ten kohiere brengen van een nadere aanslag wegens de verhoging.

5. De in het derde en vierde lid bedoelde verhoging van de aanslag in de inkomstenbelasting wordt ingevorderd overeenkomstig de bepalingen, geldende voor de invordering van de inkomstenbelasting en als inkomstenbelasting verantwoord.

6. Voor de toepassing van de bepalingen van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 wordt de verhoging evenwel niet als een aanslag of een deel van een aanslag beschouwd.

7. Het bedrag aan door hem zelf verschuldigde premie, dat een werkgever aan de betrokken bedrijfsvereniging of bedrijfsverenigingen zou hebben moeten betalen, indien hem niet de in het eerste lid bedoelde vrijstelling was verleend, komt voor rekening van het Rijk.

8. De arbeider, in dienst van een werkgever, die overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid is vrijgesteld van de verplichting tot premiebetaling ingevolge deze wet, is verplicht de door hem verschuldigde premie zelf te betalen. Indien hij aan deze verplichting niet voldoet, is het bestuur der betrokken bedrijfsvereniging bevoegd het bedrag van de nog verschuldigde premie af te houden van de uitkeringen ingevolge deze wet.

9. Bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, worden tevens geregeld de verdere gevolgen, welke aan het verlenen van vrijstelling wegens gemoedsbezwaren zijn verbonden, als-

mede de gevallen, waarin de vrijstelling wordt of kan worden ingetrokken en de aan de intrekking verbonden gevolgen.

TWEEDE AFDELING

Van de verzekering van uitkering van ziekengeld

Artikel 19

1. Degene, die krachtens de bepalingen dezer afdeling verzekerd is, heeft bij ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte recht op een uitkering, overeenkomstig het hieronder bepaalde.

2. Echter bestaat, behoudens het bepaalde bij artikel 32, geen recht op uitkering wegens:

a. een ziekte, die een gevolg is van een ongeval, de arbeider overkomen in verband met zijn dienstbetrekking, indien de arbeider krachtens een wettelijke regeling tegen geldelijke gevolgen van zodanig ongeval is verzekerd;

b. een ziekte, die het gevolg is van een lichamelijk letsel, dat krachtens een regeling als hierboven onder *a* bedoeld, gelijkgesteld is met lichamelijk letsel, gevolg van een ongeval;

c. een beroepsziekte, die krachtens een regeling, als hierboven onder *a* bedoeld, gelijkgesteld wordt met een ongeval, de arbeider overkomen in verband met zijn dienstbetrekking.

3. Met ziekte worden zwangerschap en bevalling gelijkgesteld.

HOOFDSTUK I

Van de verzekerden

Artikel 20

1. Alle arbeiders in de zin dezer wet zijn verzekerd, met uitzondering van hen, die in dienst zijn van een onderneming, waarbij de voorwaarden van uitkering bij ziekte publiekrechtelijk zijn geregeld, indien door Onze Minister is verklaard, dat de uitzondering in het belang der arbeiders is. De in de vorige volzin bedoelde uitzondering heeft uitsluitend betrekking op de arbeiders, op wie de publiekrechtelijke ziekengeldregeling van toepassing is.

2. Ten aanzien van personen, die in dienstbetrekking zijn bij ondernemers van een spoorwegdienst, en voor wie een regeling betreffende uitkering bij ziekte is vervat in een hun dienstvoorwaarden betreffend reglement, zullen in stede van de bepalingen dezer wet gelden de bepalingen van dat reglement, mits laatstbedoelde bepalingen zijn vastgesteld hetzij door de bestuurders van de spoorwegdienst in overeenstemming met de met de uitvoering der Spoorwegwet belaste Minister, hetzij door deze krachtens bij algemene maatregel

van bestuur verleende of bij concessie tot aanleg van de spoorweg en uitoefening van de dienst voorbehouden bevoegdheid.

Artikel 21

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 20, eerste lid, zijn mede niet verzekerd degenen, die in dienst zijn van een publiekrechtelijk lichaam:

1°. indien zij zijn ambtenaar in de zin van artikel 1 der Ambtenarenwet 1929;

2°. indien te hunnen aanzien een regeling bij ziekte is getroffen, die door Ons is vastgesteld of door Onze Minister is goedgekeurd.

2. De in het vorige lid geregelde uitzondering op de verzekering heeft uitsluitend betrekking op de dienstverhouding, terzake waarvan de betrokkene ambtenaar is in de zin van het onder 1°. bepaalde, of waaraan de regeling bij ziekte, als bedoeld onder 2°, is verbonden.

Artikel 22

1. In de gevallen bij algemene maatregel van bestuur genoemd, zijn eveneens verzekerd in loondienst zijnde personen, die niet in dienst zijn van een onderneming en die, indien zij wel in dienst van een onderneming waren, op grond van artikel 1 als arbeiders zouden worden beschouwd.

2. Als werkgever wordt in de gevallen, waarvan dit artikel spreekt, degene beschouwd in wiens dienst de werkzaamheden worden verricht; geldt het een rechtspersoon dan wordt als werkgever beschouwd degene, die met de leiding van de werkzaamheden belast is.

Artikel 23

Ingeval de arbeider in dienst is van een publiekrechtelijk lichaam, alsmede in de gevallen, bedoeld in artikel 22, worden voor de toepassing van de artikelen 2, 4, 5, 8, 9, 25, 44, tweede lid, 52, 60, eerste lid, en 63, zevende lid, de werkzaamheden geacht te worden verricht in een onderneming.

Artikel 24

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voor de verzekering van personen, die voor ten hoogste enige dagen door dezelfde werkgever in dienst worden genomen voor werkzaamheden waarvoor personen in de regel slechts voor enige dagen in dienst genomen worden, voorschriften worden vastgesteld omtrent de bepaling van het dagloon, de wijze van premiebetaling en de ziekingelduitkering,

waarbij kan worden afgeweken van het daaromtrent in deze wet bepaalde.

2. De personen, bedoeld in het voorgaande lid, en hun werkgevers zijn verplicht de voorschriften na te leven, welke bij de in dat lid bedoelde algemene maatregel van bestuur worden gegeven ten behoeve van de richtige uitvoering van de verzekering dier personen.

Artikel 25

1. De verzekering van hem, die hier te lande zijn woonplaats heeft, eindigt niet door verblijf buitenslands gedurende korter dan twee maanden, tenzij hij krachtens de wet van het land waar hij verblijft, tegen geldelijke gevolgen van ziekte is verzekerd. In afwijking van het bepaalde in de vorige volzin eindigt de verzekering van degene, die hier te lande zijn woonplaats heeft en die als opvarende op een binnenvaartuig werkzaam is in dienst van een in Nederland gevestigde onderneming, niet door verblijf buitenslands, tenzij hij krachtens de wet van het land, waar hij verblijft, tegen geldelijke gevolgen van ziekte is verzekerd. Voor de toepassing van dit artikel wordt degene, die in dienst van een hier te lande gevestigde onderneming zijn werkelijk verblijf heeft aan boord van een vaartuig, geacht zijn woonplaats hier te lande te hebben, ook gedurende het zich ophouden van dat vaartuig in het buitenland.

2. De onderneming van een werkgever, die woont aan boord van het door hem bevangen schip, wordt geacht te zijn gevestigd in de gemeente, waar de werkgever in het bevolkingsregister is ingeschreven. Is de werkgever een naamloze vennootschap, die geen kantoor aan de wal heeft en bestuurd wordt door een directeur, die woont aan boord van het door hem bevangen schip, dan wordt de onderneming geacht te zijn gevestigd in de gemeente, waar de directeur in het bevolkingsregister is ingeschreven.

Artikel 26

1. Gedurende de tijd waarover anders dan krachtens artikel 46 ziekengeld wordt uitgekeerd of waarover ene tijdelijke uitkering krachtens een der Ongevallenwetten wordt uitgekeerd, duurt de verzekering voort onafhankelijk van de voortduring der dienstbetrekking.

2. Het in het vorige lid bepaalde geldt eveneens voor de tijd, gedurende welke de verzekerde wegens ziekte ongeschikt is tot werken en waarover in verband met het bepaalde in het tweede lid van artikel 29 geen ziekengeld wordt uitgekeerd, dan wel voor de tijd, gedurende welke hij wegens werkloosheid niet werkt en waarover krachtens artikel 37, 2e lid, onder *e*, of krachtens artikel 37, 2e lid, onder *e* juncto artikel 45, 2e lid, der Werkloosheidswet geen uitkering wordt toegekend.

3. De verzekering duurt voort over de tijd gedurende welke de verzekerde tijdens zijn dienstbetrekking de overeengekomen arbeid tijdelijk niet heeft kunnen verrichten tengevolge van weersinvloeden, gebrek aan materialen en dergelijke omstandigheden.

Artikel 27

1. Op zijn verzoek wordt door het bestuur der bedrijfsvereniging van de verzekering vrijgesteld:

- a. die bij de aanvang der verzekering ongeschikt tot werken of zwanger is;
- b. die de leeftijd van 70 jaar heeft bereikt.

2. De in het vorige lid bedoelde vrijstelling wordt aan degene, die bij de aanvang der verzekering ongeschikt tot werken is, voor niet langer dan drie maanden, en aan degene, die bij de aanvang der verzekering zwanger is, voor niet langer dan voor de duur der zwangerschap gegeven.

3. Degene, die lijdt aan een slepende ziekte, welke, zij het met tussenpozen, ongeschiktheid tot werken tengevolge heeft, of die dermate geestelijk of lichamelijk gebrekkig is, dat de normale kans op het verkrijgen van arbeid voor hem gering is, kan aan het bestuur der bedrijfsvereniging verzoeken van de verzekering te worden vrijgesteld voor zoveel ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid uit vorenbedoelde slepende ziekte of geestelijk of lichamelijk gebrek voortvloeiende betreft. Het besluit waarbij bedoelde vrijstelling wordt verleend, behoeft de goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad. Al hetgeen verder het verlenen der vrijstelling betreft wordt bij algemene maatregel van bestuur geregeld.

4. Het bestuur der bedrijfsvereniging reikt ingeval de vrijstelling van kracht geworden is, aan de aanvrager een bewijs uit vermeldende zijn naam, voornamen, geboortedatum en -plaats, alsmede de slepende ziekte of het lichamelijk of geestelijk gebrek. Het model van dit bewijs wordt door Onze Minister vastgesteld.

5. Het bestuur der bedrijfsvereniging kan de krachtens het derde lid verleende vrijstelling te allen tijde intrekken, wanneer is gebleken, dat de redenen waarom vrijstelling werd verleend, niet of niet langer aanwezig geacht kunnen worden. Van deze intrekking wordt onverwijld mededeling gedaan aan de Sociale Verzekeringsraad.

Artikel 28

1. De verzekerde, die aanspraak maakt op ziekgeld of door wie in verband met het bepaalde in artikel 32 zodanige aanspraak eventueel zal kunnen worden gemaakt is verplicht zich te onderwerpen aan een geneeskundig onderzoek door een door het bestuur der bedrijfsvereniging aangewezen geneeskundige, zich op last van die geneeskundige tot het ondergaan van zodanig onderzoek te laten

opnemen in de hem aangewezen inrichting, en in het algemeen de voorschriften van die geneeskundige, welke strekken om een geneeskundig onderzoek mogelijk te maken, op te volgen. Gelijke verplichting bestaat zo dikwijls een geneeskundig onderzoek nodig wordt geoordeeld gedurende de ongeschiktheid tot werken op grond waarvan ziekengeld wordt gevraagd.

2. Het bestuur der bedrijfsvereniging is bevoegd met het oog op de toepassing van het bepaalde in artikel 44, eerste lid, onder *a* en *b*, een geneeskundig onderzoek te gelasten bij de aanvang der verzekering.

3. De verzekerde, bedoeld in het eerste lid, die bezwaar heeft tegen opneming in de hem aangewezen inrichting, kan zijn bezwaren inbrengen bij de voorzitter van de Sociale Verzekeringsraad. Deze beslist zo spoedig mogelijk.

4. De aan het geneeskundig onderzoek verbonden kosten komen ten laste van de betrokken bedrijfsvereniging. Door Onze Minister kunnen dienaangaande regelen worden gesteld.

HOOFDSTUK II

Van het ziekengeld

Artikel 29

1. Het ziekengeld bedraagt 80 honderdsten van het dagloon van de verzekerde. Voor de vaststelling van het ziekengeld komt het dagloon, hetwelk meer dan veertien gulden bedraagt voor dat meerdere niet in aanmerking.

2. Het wordt uitgekeerd over iedere dag, uitgezonderd Zondagen, dat de ongeschiktheid tot werken duurt, te beginnen met de derde dag na die, waarop zij aanving, gedurende ten hoogste twee en vijftig weken. Als dag, waarop de ongeschiktheid tot werken is aangevangen, geldt de eerste dag, waarop wegens ziekte niet is gewerkt of het werk tijdens de werktijd is gestaakt. Het bestuur der bedrijfsvereniging kan bij een door Onze Minister, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, goedgekeurd besluit ten aanzien van alle of van een of meer bepaalde groepen van bij haar verzekerde arbeiders afwijken van de berekening van de dagen, bedoeld in dit lid, waarover geen ziekengeld wordt uitgekeerd.

3. Behoudens het bepaalde in artikel 31 geeft elk geval van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte aanspraak op uitkering van ziekengeld gedurende ten hoogste twee en vijftig weken. Een geval van herhaalde ongeschiktheid tot werken wegens ziekte, voortgekomen uit dezelfde ziekte-oorzaak als waaruit een vroeger ziektegeval is voortgekomen, terzake waarvan uitkering van ziekengeld is geschied, wordt echter beschouwd als te zijn een voortzetting van het vroegere ziektegeval en daarmede één geheel uit te maken, indien de herhaalde ongeschiktheid tot werken intreedt binnen vier weken

na beëindiging der uitkering van ziekengeld terzake van het vroeger ziektegeval wegens herstel.

4. Bij zwangerschap van een verzekerde wordt afgescheiden van de vraag of ongeschiktheid tot werken bestaat, indien zij overlegt een verklaring van een geneeskundige of van een vroedvrouw, inhoudende dat haar zwangerschap is gevorderd tot de in de verklaring aangegeven week en dat derhalve haar bevalling waarschijnlijk is binnen een tijdsverloop van veertig weken, verminderd met het getal der in de verklaring aangegeven weken, ziekengeld uitgekeerd ter hoogte van het dagloon van de verzekerde te rekenen van de eerste dag der laatste zes weken van bovenbedoeld tijdsverloop.

5. Bij bevalling van een verzekerde wordt ziekengeld uitgekeerd ter hoogte van het dagloon van de verzekerde zolang de ongeschiktheid tot werken uit die oorzaak duurt en gedurende ten hoogste twee en vijftig weken, doch in elk geval gedurende ten minste zes weken na de dag der bevalling.

6. Het bepaalde in artikel 30 blijft ten aanzien van de ongeschiktheid, bedoeld in de twee voorgaande leden, buiten toepassing.

7. Aan een verzekerde, die in het jaar, voorafgaande aan haar bevalling, op ten minste 156 werkdagen verplicht verzekerd is geweest, wordt bij haar bevalling een kraamgeld van 55 gulden verstrekt. Voor de berekening van de in de vorige volzin bedoelde 156 werkdagen wordt een verzekerde geacht verplicht verzekerd te zijn geweest op werkdagen, waarop zij:

a. in verband met het bepaalde bij de artikelen 20 of 21 of de artikelen 1a en 1b van het Koninklijk besluit van 28 Januari 1931, *Sib.* 24, niet verplicht verzekerd is geweest, of

b. tengevolge van ziekte of ongeval niet heeft gewerkt, of

c. in het buitenland in loondienst heeft gewerkt, mits haar overeengekomen vast loon in geld, in loondienst verdiend, niet meer bedroeg dan 4925 gulden per jaar; daarbij wordt het over gedeelten van een jaar overeengekomen vast loon in geld tot jaarloon herleid; indien de overeenkomst is gesloten voor één of meer weken, wordt een jaar berekend op 50 weken.

8. Aan de echtgenote van een verzekerde, die in het jaar, voorafgaande aan de bevalling zijner echtgenote, op ten minste 156 werkdagen verplicht verzekerd is geweest, wordt bij haar bevalling een kraamgeld van 55 gulden verstrekt, tenzij zij daarop aanspraak heeft krachtens het bepaalde in het zevende lid van dit artikel of het achtste lid van artikel 46. Voor de berekening van de in de vorige volzin bedoelde 156 werkdagen vindt het bepaalde in de tweede volzin van het zevende lid van dit artikel overeenkomstige toepassing.

9. Aan de dochters, stief- en pleegdochters van een verzekerde, die gedurende de laatste drie maanden vóór haar bevalling met de verzekerde in gezinsverband hebben geleefd, wordt bij haar bevalling een kraamgeld van 55 gulden verstrekt, indien:

- a.* de verzekerde in het jaar, voorafgaande aan de bevalling, op ten minste 156 werkdagen verplicht verzekerd is geweest, en
- b.* zij niet reeds aanspraak daarop hebben krachtens het bepaalde in het zevende of achtste lid van dit artikel of het achtste, negende of elfde lid van artikel 46.

Voor de berekening van de 156 werkdagen, bedoeld in de vorige alinea onder *a.* vindt het bepaalde in de tweede volzin van het zevende lid van dit artikel overeenkomstige toepassing.

Artikel 30

Ingeval het op aanwijzing van een geneeskundige, die voor de controle van verzekerden is aangewezen door het bestuur der bedrijfsvereniging, welke het risico der verzekering draagt, in het belang van de zieke arbeider moet worden geacht, dat deze een gedeelte van zijn arbeid verricht, zal, indien de verzekerde in de gelegenheid wordt gesteld tot het verrichten van die arbeid tegen ten minste de helft van zijn loon, het ziekingeld voor de duur van het desbetreffend tijdvak gesteld worden op het bedrag, waarmede zijn dagloon het door hem ontvangen deel van zijn loon overtreft. Weigert de verzekerde bedoelde arbeid te verrichten, dan kan het ziekingeld voor de duur van het desbetreffend tijdvak op de helft gesteld worden van hetgeen het overeenkomstig de vorige artikelen van dit hoofdstuk zou bedragen.

Artikel 31

1. In een tijdvak van 18 maanden wordt aan een verzekerde wegens ongeschiktheid tot werken, uit eenzelfde ziekte-oorzaak voortkomende, over ten hoogste 312 dagen ziekingeld uitgekeerd.

2. Indien aan een verzekerde in een tijdvak van 18 maanden wegens ongeschiktheid tot werken, uit eenzelfde ziekte-oorzaak voortkomende, al dan niet onafgebroken over 312 dagen ziekingeld is uitgekeerd, wordt hem in de op dat tijdvak onmiddellijk volgende periode van 18 maanden — indien en voorzover de herhaalde ongeschiktheid tot werken, uit dezelfde ziekte-oorzaak voortkomt — over niet meer dan 156 dagen ziekingeld uitgekeerd. Hetzelfde geldt voor iedere volgende periode van 18 maanden, zolang in de voorafgegane periode van 18 maanden wegens ongeschiktheid tot werken, uit bedoelde ziekte-oorzaak voortkomende, ziekingeld is uitgekeerd. Het aantal van 156 uitkeringsdagen wordt eventueel met zoveel dagen vermeerderd, als het getal dagen, waarover in de onmiddellijk voorafgegane periode van 18 maanden wegens ongeschiktheid tot werken, uit dezelfde ziekte-oorzaak voortkomende, ziekingeld werd genoten, beneden de 156 is gebleven.

3. Het tijdvak van 18 maanden, in de aanhef van het tweede lid bedoeld, wordt gerekend aan te vangen met de eerste dag, waarover ziekingeld wegens ongeschiktheid tot werken uit de in dat lid bedoelde ziekte-oorzaak voortkomende, door de verzekerde werd genoten.

Artikel 32

1. De verzekerde, aan wie in een van de gevallen, bedoeld in artikel 19, lid 2, door degene, die ingevolge de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen tot toekenning van geldelijke schadeloosstelling verplicht is, mededeling is gedaan of volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen geacht wordt te zijn gedaan, dat hem geen of geen verdere schadeloosstelling toekomt, heeft, indien hij wegens ziekte ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid, recht op ziekengeld overeenkomstig regelen, bij algemene maatregel van bestuur te stellen. Het vorenstaande is niet van toepassing, indien geen of geen verdere schadeloosstelling wordt uitgekeerd op grond van artikel 27a of 27b der Ongevallenwet 1921 of artikel 50a of 50b der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922.

2. Indien na de toekenning van ziekengeld in een geval, als in het vorige lid bedoeld, blijkt, dat recht op geldelijke schadeloosstelling krachtens de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen bestaat, wordt het genoten ziekengeld geacht te zijn genoten als geldelijke schadeloosstelling krachtens de ongevallenverzekering. Hij, die het ziekengeld uitkeerde, heeft in bij algemene maatregel van bestuur te noemen gevallen en naar de daarbij te stellen regelen recht op terugaaf van het wettelijk ziekengeld.

3. Is in de in de vorige alinea bedoelde gevallen door het orgaan der ziekteverzekering premie betaald ingevolge artikel 193 der Invaliditeitswet, dan wordt het bedrag der betaalde premie door het Invaliditeitsfonds aan genoemd orgaan terugbetaald.

Artikel 33

1. Indien na de toekenning van ziekengeld blijkt, dat recht op geldelijke schadeloosstelling krachtens de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen bestaat, terwijl artikel 32 niet van toepassing is, wordt het uitgekeerde ziekengeld over de tijdvakken en tot de bedragen, bij algemene maatregel van bestuur te bepalen, door degene, die tot toekenning van de genoemde schadeloosstelling verplicht is, aan hem, die het ziekengeld uitkeerde, teruggegeven. Het uitgekeerde ziekengeld wordt geacht door de verzekerde te zijn genoten als geldelijke schadeloosstelling krachtens de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen.

2. Ingeval blijkt, dat ten onrechte geldelijke schadeloosstelling krachtens de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen werd verleend aan een verzekerde, die wegens ziekte ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid, wordt de uitgekeerde schadeloosstelling over de tijdvakken en tot de bedragen, bij algemene maatregel van bestuur te bepalen, door degene, die het risico der ziekteverzekering droeg op het tijdstip van aanvang der ziekte, aan hem, die de schadeloosstelling uitkeerde, teruggegeven. De uitgekeerde geldelijke schadeloosstelling wordt geacht door de verzekerde te zijn genoten als ziekengeld.

Artikel 34

Verrekening van administratie- en contrôlekosten vindt in de gevallen, bedoeld in de beide vorige artikelen, niet plaats evenmin als van kosten van geneeskundige behandeling.

Artikel 35

1. Wanneer door een verzekerde terzake van ongeschiktheid tot werken uit dezelfde oorzaak over hetzelfde tijdvak zowel uitkering krachtens de Ziektewet als krachtens de wettelijke verzekering tegen geldelijke gevolgen van ongevallen is genoten, kan de ten onrechte genoten uitkering door het bevoegde orgaan van de verzekerde worden teruggevorderd of krachtens een beslissing, waarvan mededeling wordt gedaan aan de verzekerde, worden verrekend met hem toekomende uitkering, een en ander in afwijking van het bepaalde bij artikel 50 der Ziektewet, artikel 72, lid 4, artikel 75, lid 2, en artikel 82, lid 3, der Ongevallenwet 1921 en artikel 72, lid 2, en artikel 91, lid 3, der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922.

2. Heeft de verzekerde bezwaar tegen de in het vorige lid bedoelde beslissing, dan is hij bevoegd binnen een maand na de dagtekening van de mededeling daarvan in beroep te komen bij de Centrale Raad van Beroep.

3. Hij, die een beroep instelt na de hiervoor bepaalde termijn wordt niet op grond daarvan niet-ontvankelijk verklaard, indien hij ten genoegen van de rechter in beroep aantoonst, dat hij het beroep heeft ingesteld binnen een maand na de dag, waarop hij van de beslissing, waartegen beroep wordt ingesteld, redelijkerwijs heeft kunnen kennis dragen.

4. Het instellen van beroep heeft geen schorsende werking ten aanzien van de oorspronkelijke beslissing.

Artikel 36

1. De verzekerde die gedurende de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte

a. loon ontvangt of

b. terzake van een andere verzekering dan krachtens deze of een andere wet recht heeft op enige geldelijke vergoeding of uitkering bij ziekte of

c. terzake van een wettelijke ongevallenverzekering recht heeft op een tijdelijke uitkering of voorlopige rente wegens algehele of gedeeltelijke invaliditeit,

is verplicht hiervan vóór de uitkering van ziekengeld op door Onze Minister bepaalde wijze mededeling te doen. Onder loon wordt voor de personen, vallende onder de bepaling van artikel 24 of artikel 46, begrepen een uitkering van of vanwege enig rechtspersoon ontvangen wegens het derven van loon.

2. Onverminderd het bepaalde in de beide volgende leden ontvangt de verzekerde, voorzover hij loon ontvangt of zodanige vergoedingen, uitkeringen of renten geniet, aan ziekgeld niet meer dan het bedrag waarmede zijn dagloon overtreft het gezamenlijk bedrag van het door hem ontvangen loon, die vergoedingen, uitkeringen of rente.

3. Degene, die krachtens een wettelijke ongevallenverzekering een tijdelijke uitkering of voorlopige rente wegens algehele invaliditeit geniet, komt wegens ziekte gedurende die tijd geen ziekgeld toe.

4. Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid, onder *b*, en het tweede lid, komen vergoedingen van kosten van ziekenhuisbehandeling niet in aanmerking.

Artikel 37

1. Het bestuur der bedrijfsvereniging is bevoegd hen, die aanspraak maken op ziekgeld, alsmede hen, die verzoeken van de verzekering te worden vrijgesteld overeenkomstig artikel 27, op te roepen en te ondervragen op plaats, dag en uur, door dat bestuur te bepalen.

2. De opgeroepene worden reiskosten en tijdverlies vergoed in de gevallen en volgens regels, bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen.

Artikel 38

De verzekerde is in geval van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid verplicht te zorgen dat daarvan zo spoedig mogelijk, in elk geval binnen 24 uur of binnen een zodanige kortere termijn als door het orgaan met de uitvoering belast in zijn reglement is bepaald, na het intreden der ongeschiktheid mededeling („ziekmelding”) wordt gedaan aan vorenbedoeld orgaan dan wel, indien dat orgaan de werkgever heeft verplicht tot het aangeven van ziektegevallen, aan de werkgever.

Artikel 39

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorschriften gegeven worden omtrent de door de bedrijfsvereniging uit te oefenen controle op de verzekerden gedurende de ongeschiktheid tot werken.

Artikel 40

1. Over de dagen, waarop een verzekerde anders dan krachtens enige door hem gesloten overeenkomst is opgenomen in een inrichting voor zieken of in een gesticht, of waarop de werkgever, bij wie hij inwoont, zonder de kosten te verhalen, ingevolge artikel 1638*ij* van het Burgerlijk Wetboek voor zijn verpleging en geneeskundige behandeling zorg draagt, wordt hem, indien hij naar het oordeel van het orgaan, dat het risico der verzekering draagt, geen kostwinner is, een derde van het ziekgeld uitgekeerd, waarop hij anders recht zou hebben gehad. Aan degene, voor wiens rekening hij is opgenomen,

of aan de werkgever, die, zonder de kosten te verhalen, voor zijn verpleging en geneeskundige behandeling zorg draagt, worden de kosten hiervan te rekenen van de dag af, volgende op die, waarop het verzoek tot die vergoeding is ontvangen, tot een bedrag van twee-derde van het ziekengeld vergoed. Indien de gevraagde vergoeding minder dan twee-derde van het ziekengeld bedraagt, of indien geen vergoeding wordt gevraagd, wordt het niet aan derden te betalen ziekengeld aan de verzekerde uitgekeerd.

2. Aan een verzekerde, die verkeert in een der gevallen in dit artikel bedoeld, wordt over de tijd, gedurende welke hij is opgenomen, niet meer ziekengeld uitgekeerd dan zijn in geld vastgesteld loon bedraagt.

Artikel 41

De verzekerde komt geen ziekengeld toe, indien hij niet is ingeschreven bij een overeenkomstig het Ziekenfondsenbesluit toegelaten ziekenfonds of, indien hij zijn woonplaats heeft in een andere Staat, bij een in die andere Staat gevestigde, met een toegelaten ziekenfonds overeenkomende instelling.

Artikel 42

De verzekerde komt geen ziekengeld toe:

- a. indien de ziekte is veroorzaakt door zijn opzet;
- b. over de tijd gedurende welke hij is opgenomen in een gevangenis, Rijkswerkinrichting, tuchtschool of Rijksopvoedingsgesticht, of is toevertrouwd aan een vereniging, stichting of instelling van weldadigheid, als bedoeld in artikel 12 der wet van 12 Februari 1901, *Stb.* 64, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 Juni 1924, *Stb.* 275.

Artikel 43

1. De verzekerde, aan wie een vrijstelling is verleend als bedoeld in het derde lid van artikel 27, komt geen ziekengeld toe bij ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte uit de in dat lid bedoelde slepende ziekte of geestelijk of lichamelijk gebrek voortvloeiende.

2. Eveneens komt de verzekerde, aan wie een vrijstelling is verleend als bedoeld in artikel 18, geen ziekengeld toe.

Artikel 44

1. Het bestuur der bedrijfsvereniging en het bestuur ener afdelingskas der bedrijfsvereniging zijn bevoegd de uitkering van ziekengeld geheel of ten dele te weigeren:

- a. indien de ongeschiktheid tot werken bestond op het tijdstip dat de verzekering een aanvang nam;
- b. bij zwangerschap ontstaan vóór, of bevalling binnen zes maanden na de dag, waarop de verzekering een aanvang nam of de tot aangifte verplichte verzekerde aangifte deed;

het onder de voorgaande zinsnede bepaalde vindt geen toepassing, indien in de periode van zwangerschap, voorzover deze op de dag, waarop de verklaring, bedoeld in artikel 29, vierde lid, is opgemaakt, is verstreken, de verzekering, vroegere verzekeringen van de verzekerde inbegrepen, niet gedurende meer dan 50 werkdagen is onderbroken geweest; eveneens vindt het onder de eerste zinsnede bepaalde geen toepassing bij bevalling, indien hetzij de uitkering, bedoeld in artikel 29, vierde lid, is toegekend, hetzij de verzekering, vroegere verzekeringen van de verzekerde inbegrepen, in het tijdvak van veertig achtereenvolgende weken, onmiddellijk voorafgaande aan de dag der bevalling, niet gedurende meer dan 50 werkdagen is onderbroken geweest;

c. indien de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte in verband staat met enige als misdrijf strafbaar gestelde gedraging van de verzekerde, of indien hij een bekend onzedelijk gedrag leidt, indien de ziekte is veroorzaakt door zijn onzedelijkheid;

d. indien de ongeschiktheid tot werken het gevolg is van een ziekte, welke haar oorzaak vindt in een vecht- of kloppartij, waaraan de verzekerde uit eigen beweging heeft deelgenomen;

e. indien de verzekerde niet binnen redelijke termijn geneeskundige hulp inroept en niet zich gedurende het gehele verloop der ziekte onder behandeling blijft stellen, of indien hij de voorschriften van de behandelende geneeskundige niet opvolgt;

f. indien de verzekerde gedurende de ongeschiktheid tot werken zich schuldig maakt aan gedragingen, waardoor zijn genezing wordt belemmerd of, bij opneming in een inrichting voor zieken of een gesticht, zich daar onbehoorlijk gedraagt;

g. indien de verzekerde zonder deugdelijke grond nalaat gevolg te geven aan een verzoek, ingevolge deze wet gedaan door het bestuur der bedrijfsvereniging of het bestuur van de afdelingskas om te verschijnen of inlichtingen te verstrekken, of indien het geneeskundig onderzoek door een door het bestuur der bedrijfsvereniging of der afdelingskas aangewezen geneeskundige, door toedoen van de verzekerde niet kan plaats hebben;

h. indien de verzekerde het voorschrift, gegeven in artikel 38, niet opgevolgd heeft of indien hij zich niet houdt aan de contrôle-voorschriften, welke door het bestuur der bedrijfsvereniging zijn vastgesteld. In het eerstgenoemde geval mag ziekengeld geweigerd worden over de dagen, voorafgaande aan de derde dag na die van de ontvangst der ziekmelding;

i. indien de verzekerde de leeftijd van 70 jaar heeft bereikt en niet kan worden aangetoond, dat hij gedurende het laatste halfjaar, aan de ongeschiktheid tot werken voorafgaande, op ten minste zestig dagen arbeid in dienstbetrekking heeft verricht.

2. Voor de toepassing van het voorgaande lid gelden aaneensluitende verzekeringen bij verschillende bedrijfsverenigingen, alsook

achtereenvolgende verzekeringen van verzekerden, die gewoonlijk en naar de aard van hun beroep slechts een gedeelte van een kalenderweek in een onderneming werkzaam zijn, als één verzekering.

3. Indien de verzekerde misbruik van drank pleegt te maken, zijn het bestuur der bedrijfsvereniging en het bestuur ener afdelingskas der bedrijfsvereniging bevoegd, in plaats van ziekengeld een andere uitkering te doen, in waarde overeenkomende met het bedrag van het ziekengeld, of wel het ziekengeld op andere wijze te doen aanwenden ten behoeve van de verzekerde of van de personen wier kostwinner hij is.

Artikel 45

Ingeval degene, in wiens dienst de verzekerde werkzaam is of laatstelijk geweest is, een verzoek doet tot vermindering van of tot staking van de uitkering van ziekengeld, wordt door de bedrijfsvereniging zo spoedig mogelijk op zodanig verzoek beslist.

Artikel 46

1. Degene die:

a. hetzij gedurende twee maanden onafgebroken op alle werkdagen verplicht verzekerd is geweest of

b. hetzij in de loop van de twee maanden, voorafgaande aan het einde zijner verplichte verzekering, op ten minste zestien dagen arbeid in loondienst heeft verricht,

heeft, indien hij in het onder *a* bedoelde geval binnen een maand na het einde van die twee maanden en in het onder *b* bedoelde geval binnen acht dagen na het einde van zijn verplichte verzekering ongeschikt tot werken wordt terwijl hij werkloos is, tegenover de bedrijfsvereniging, waarbij zijn laatste werkgever was aangesloten, aanspraak op ziekengeld alsof hij verzekerd was gebleven.

2. Voor de toepassing van het in het vorige lid, onder *a*, bepaalde wordt de daar genoemde termijn van twee maanden geacht niet te zijn onderbroken, indien de arbeider gedurende niet meer dan zes werkdagen niet verplicht verzekerd is geweest.

3. Voor de vaststelling van het bedrag van het ziekengeld wordt de ongeschiktheid tot werken geacht te zijn ingetreden in de kalenderweek, waarin de verplichte verzekering is geëindigd.

4. Voor de toepassing van het eerste lid gelden achtereenvolgende verzekeringen bij verschillende bedrijfsverenigingen als één verzekering.

5. De in het eerste lid bedoelde aanspraak komt niet toe aan degene, die zich ter vervulling van zijn militaire dienstplicht in werkelijke dienst bevindt. Evenmin komt deze aanspraak toe aan degene, die zich buitenslands bevindt, tenzij bij algemene maatregel van bestuur, met inachtneming voor zoveel mogelijk van het beginsel der wederkerigheid, neergelegd in de wetgeving van een vreemde mogendheid, het tegendeel wordt bepaald.

6. De in het eerste lid bedoelde aanspraak komt mede toe, voorzover het betreft de toepassing van het vierde en vijfde lid van artikel 29, aan de vrouw, wier bevalling waarschijnlijk is, onderscheidenlijk wier bevalling plaats vindt binnen een tijdsverloop van tien weken na het einde van haar verplichte verzekering.

7. Voor de toepassing van dit artikel is ongeschikt tot werken degene, die ongeschikt is tot het verrichten van de arbeid, waarmede hij in zijn onderhoud placht te voorzien.

8. Een vrouw, wier bevalling plaats heeft binnen 10 weken na het einde van haar verplichte verzekering en die in het jaar, voorafgaande aan het einde dier verzekering, op ten minste 156 werkdagen verplicht verzekerd is geweest, heeft tegenover de bedrijfsvereniging, waarbij haar laatste werkgever was aangesloten, bij haar bevalling aanspraak op een kraamgeld van 55 gulden. Voor de berekening van de in de vorige volzin bedoelde 156 werkdagen vindt het bepaalde in de tweede volzin van het zevende lid van artikel 29 overeenkomstige toepassing.

9. Bij bevalling heeft de echtgenote van degene, die in het jaar, voorafgaande aan het einde zijner verplichte verzekering, op ten minste 156 werkdagen verplicht verzekerd is geweest en die ingevolge het bepaalde in het eerste lid recht op ziekengeld zou hebben gehad, indien hij op de dag dier bevalling wegens ziekte ongeschikt tot werken zou zijn geworden, tegenover de bedrijfsvereniging, welke tot uitkering van dat ziekengeld gehouden zou zijn, aanspraak op een kraamgeld van 55 gulden, tenzij zij daarop aanspraak heeft krachtens het bepaalde in het zevende lid van artikel 29 of het achtste lid van dit artikel. Voor de berekening van de in de vorige volzin bedoelde 156 werkdagen vindt het bepaalde in de tweede volzin van het zevende lid van artikel 29 overeenkomstige toepassing.

10. Bij bevalling hebben de dochters, stief- en pleegdochters van degene, die in het jaar, voorafgaande aan het einde zijner (harer) verplichte verzekering op ten minste 156 werkdagen verplicht verzekerd is geweest en die ingevolge het bepaalde in het eerste lid recht op ziekengeld zou hebben gehad, indien hij(zij) op de dag dier bevalling wegens ziekte ongeschikt tot werken zou zijn geworden, tegenover de bedrijfsvereniging, welke tot uitkering van dat ziekengeld gehouden zou zijn, aanspraak op een kraamgeld van 55 gulden, indien:

a. zij gedurende de laatste drie maanden vóór haar bevalling met vorenbedoelde persoon in gezinsverband hebben geleefd, en

b. zij niet reeds aanspraak daarop hebben krachtens het bepaalde in het zevende, achtste of negende lid van artikel 29 of het achtste, negende of elfde lid van dit artikel.

Voor de berekening van de in de vorige alinea bedoelde 156 werkdagen vindt het bepaalde in de tweede volzin van het zevende lid van artikel 29 overeenkomstige toepassing.

11. De weduwe, wier bevalling plaats heeft binnen driehonderd dagen na het overlijden van haar echtgenoot, heeft tegenover de bedrijfsvereniging, waarbij diens laatste werkgever was aangesloten, bij haar bevalling aanspraak op een kraamgeld van 55 gulden, indien zij daarop overeenkomstig het achtste lid van artikel 29 of het negende lid van dit artikel aanspraak zou hebben gehad, indien haar bevalling op de dag van dat overlijden had plaats gevonden.

12. Een dochter, stief- of pleegdochter, wier bevalling plaats heeft binnen een maand na het overlijden van haar vader, stief- of pleegvader, onderscheidenlijk van haar moeder, stief- of pleegmoeder, heeft tegenover de bedrijfsvereniging, waarbij hun laatste werkgever was aangesloten, bij haar bevalling aanspraak op een kraamgeld van 55 gulden, indien zij daarop overeenkomstig het negende lid van artikel 29 of het tiende lid van dit artikel aanspraak zou hebben gehad, indien haar bevalling op de dag van dat overlijden had plaats gevonden.

Artikel 47

1. Het ziekingeld wordt uiterlijk in de kalenderweek, volgende op die, waarover het is verschuldigd, uitgekeerd.

2. Van het ziekingeld mag alleen worden afgehouden hetgeen door de verzekerde wegens premie verschuldigd is.

3. Ten aanzien van de uitkering van ziekingeld aan de gehuwde vrouw vindt artikel 1637f van het Burgerlijk Wetboek overeenkomstige toepassing.

4. De gehuwde vrouw kan ten aanzien van het in deze wet ge-regelde kraamgeld alle handelingen, het geven van kwijting en het verschijnen in rechte daaronder begrepen, zonder bijstand van haar echtgenoot verrichten.

Artikel 48

Over de dagen, waarop een verzekerde, die kostwinner is, anders dan krachtens enige door hem gesloten overeenkomst is opgenomen in een inrichting voor zieken of in een gesticht, of waarop de werkgever, bij wie hij inwoont, zonder de kosten te verhalen, ingevolge artikel 1638ij van het Burgerlijk Wetboek voor zijn verpleging zorg draagt, is het orgaan, hetwelk het risico zijner verzekering draagt, bevoegd het ziekingeld geheel of ten dele uit te betalen aan de personen, wier kostwinner hij is.

Artikel 49

Wijziging van bepalingen betreffende het ziekingeld heeft geen invloed op de op het ogenblik van inwerkingtreding der wijziging lopende uitkeringen, tenzij de uitkeringen worden verhoogd uitsluitend op grond dat de premiën te hoog zijn gebleken.

Artikel 50

1. Beslag op het de verzekerde toekomstige ziekingeld is alleen geldig, indien het beslag dient tot verhaal van onderhoud, waartoe

de verzekerde volgens de wet is gehouden. Hetzelfde geldt ten aanzien van overdracht, inpandgeving of elke andere handeling, waardoor de verzekerde enig recht op het hem toekomende ziekengeld aan een derde toekent.

2. Volmacht tot invordering van het ziekengeld, onder welke vorm of welke benaming ook door de verzekerde verleend, is steeds herroepelijk.

3. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

Artikel 51

Het Rijk is tegenover de verzekerden, die recht hebben op ziekengeld, zonder enig voorbehoud voor de uitkering daarvan aansprakelijk.

Artikel 52

1. Indien een verzekerde, in verband met de ongeschiktheid tot werken waarvoor hij ziekengeld ontvangt, tegen de werkgever naar burgerlijk recht een rechtsvordering tot schadevergoeding heeft, zal de rechter bij de vaststelling dezer schadevergoeding het bedrag van het ziekengeld, dat de verzekerde is uitgekeerd of nog toekomt, in mindering brengen.

2. Indien ter zake van het feit, waarop de rechtsvordering tot schadevergoeding steunt, het hoofd of de bestuurder der onderneming hier te lande of in het buitenland bij onherroepelijk geworden vonnis van de strafrechter is veroordeeld, hebben degenen, te wier laste het bedrag komt, dat door de verzekerde, zijn erfgenamen of zijn rechtverkrijgenden krachtens deze wet wordt genoten, voor dat bedrag een rechtsvordering tegen de veroordeelde.

3. Indien ter zake van het feit, waarop de rechtsvordering tot schadevergoeding steunt, het hoofd of de bestuurder der onderneming door de Nederlandse strafrechter bij een niet-onherroepelijk geworden verstekvonnis is veroordeeld, hebben degenen, te wier laste het bedrag komt, dat door de verzekerde, zijn erfgenamen of zijn rechtverkrijgenden krachtens deze wet wordt genoten, eveneens voor dat bedrag een rechtsvordering tegen de veroordeelde. Deze rechtsvordering zal kunnen worden ingesteld zes maanden na de dagtekening van het verstekvonnis, tenzij vóór die tijd het hoofd of de bestuurder tegen dat vonnis verzet heeft aangetekend.

4. Behoudens hetgeen in de voorgaande leden is bepaald ten aanzien van de aansprakelijkheid van de werkgever van de verzekerde, is degene, die gehouden is tot vergoeding van de schade, door de verzekerde tengevolge van ongeschiktheid tot werken als bedoeld in artikel 19 geleden, voor het bedrag der schadevergoeding, krachtens deze wet uitbetaald, aansprakelijk jegens degene, te wiens laste dat bedrag komt. Bij de vaststelling van de schadevergoeding, welke de verzekerde van de in de vorige volzin bedoelde persoon vordert, wordt door de rechter rekening gehouden met hetgeen door hem krachtens deze wet wordt genoten.

HOOFDSTUK III

*Van de bedrijfsverenigen***Artikel 53**

1. In de uitvoering van de in deze wet geregelde verzekering wordt voorzien door bedrijfsverenigen.

2. Onder bedrijfsvereniging wordt in deze wet verstaan een bedrijfsvereniging als bedoeld in Hoofdstuk II van de Organisatiewet Sociale Verzekering.

3. Onder afdelingskas wordt in deze wet verstaan een afdelingskas als bedoeld in § 2 van Hoofdstuk II van de Organisatiewet Sociale Verzekering.

Artikel 54

De bedrijfsvereniging is verplicht een reglement voor de ziekteverzekering („ziekengeldreglement“) samen te stellen, dat evenals een latere wijziging daarvan aan de goedkeuring van Onze Minister is onderworpen.

Artikel 55

1. De arbeider is verzekerd bij de bedrijfsvereniging, waarbij zijn werkgever is aangesloten. In afwijking van het bepaalde in de vorige volzin is degene, die ingevolge artikel 3 als arbeider wordt beschouwd, verzekerd bij de bedrijfsvereniging, welke hem uitkering krachtens de Werkloosheidswet verleent.

2. Indien de werkgever bij meer dan één bedrijfsvereniging is aangesloten, is de arbeider verzekerd bij de bedrijfsvereniging, welke haar werking uitstrekt over het onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven, waartoe zijn werkzaamheden uitsluitend of in hoofdzaak behoren.

Artikel 56

1. Bij overgang van een werkgever van de ene bedrijfsvereniging naar een andere blijven ziekengelduitkeringen, verschuldigd ter zake van ongeschiktheid tot werken van arbeiders van die werkgever, ontstaan vóór de dag van diens overgang, voor rekening van de bedrijfsvereniging, welke het risico van hun verzekering droeg op de dag, waarop de ongeschiktheid tot werken is ontstaan.

2. De ziekengelduitkeringen, ingevolge artikel 46 verschuldigd ter zake van ongeschiktheid tot werken van gewezen arbeiders van vorenbedoelde werkgever, ontstaan na de dag van diens overgang, komen voor rekening van de bedrijfsvereniging, waarbij deze arbeiders laatstelijk verzekerd waren.

Artikel 57

1. De bedrijfsvereniging is bevoegd, onder goedkeuring van Onze Minister, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, te bepalen, dat aan bij haar verzekerde arbeiders hogere uitkeringen zullen worden ge-

daan dan deze wet vaststelt of over langere duur dan deze bepaalt of behalve het bij deze wet bepaalde ziekengeld andere uitkeringen zullen worden gedaan. Zodanige bepalingen worden in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt.

2. Op uitkeringen, voortvloeiende uit het bepaalde in het eerste lid, zijn de bepalingen dezer wet niet van toepassing.

Artikel 58

1. Bedrijfsverenigingen kunnen ten aanzien van zaken betreffende de uitvoering van deze wet een gemeenschappelijke regeling treffen, welke binnen 14 dagen na haar totstandkoming ter kennis wordt gebracht van de Sociale Verzekeringsraad.

2. Meent de Sociale Verzekeringsraad, dat de regeling in strijd is met de wet of het algemeen belang, zo geeft hij hiervan kennis aan Onze Minister.

Artikel 59

De Raad van Arbeid geeft overeenkomstig door Onze Minister te stellen regelen aan de bedrijfsverenigingen op haar verzoek gelegenheid om inzage en afschrift te nemen van de loonlijsten of stukken, welke de loonlijsten vervangen, welke de werkgever, aangesloten bij een bedrijfsvereniging, krachtens enige bepaling ener wettelijke ongevallenverzekering verplicht is aan te houden. Onze Minister kan bepalen, dat daarvoor een vergoeding verschuldigd is en het bedrag dier vergoeding vaststellen.

Artikel 60

1. Ter bestrijding van de kosten der verzekering heft de bedrijfsvereniging een premie, welke door haar op een percentage van het loon van de verzekerde wordt vastgesteld. Bij de berekening van het loon komt het loon, dat bij dezelfde werkgever voor dezelfde verzekerde meer heeft bedragen dan het bedrag, hetwelk verkregen wordt door vermenigvuldiging van veertien gulden met het aantal dagen, waarop de verzekerde in de betalingsperiode bij de werkgever heeft gewerkt, voor dat meerdere niet in aanmerking. Voor de premieberekening worden dagen, waarop niet gearbeid is, maar waarover de arbeider van zijn werkgever loon heeft ontvangen, als arbeidsdagen beschouwd. Indien in een onderneming een verkorte werkweek toepassing vindt, waardoor op Zaterdag of op een andere werkdag niet wordt gewerkt, wordt de Zaterdag of de andere werkdag voor de premieberekening niettemin als arbeidsdag beschouwd.

2. Van de premie is de helft door de verzekerde verschuldigd tot ten hoogste één ten honderd van zijn voor premieberekening in aanmerking komend loon en het overblijvende door de werkgever, behoudens dat de premie geheel door de werkgever is verschuldigd ten aanzien van een verzekerde, wiens loon geheel bestaat in verstrekkingen in natura, met of zonder huisvesting en onderricht.

3. In bijzondere gevallen is evenwel Onze Minister bevoegd de werkgever toe te staan op het loon van de arbeider een groter aandeel in de premie in te houden dan ingevolge het tweede lid van dit artikel geoorloofd is. Bij de vorenbedoelde vergunning wordt het aandeel in de premie, dat op het loon van de arbeider mag worden ingehouden, aangegeven.

4. De werkgever is gehouden zowel de door de verzekerde als de door hemzelf verschuldigde premie te betalen. De werkgever mag van het loon van de verzekerde afhouden het door deze verschuldigde deel der premie over de tijd, waarover dat loon betaald wordt. Het afgehouden bedrag wordt geacht door de werkgever te worden gevorderd krachtens artikel 1638r, onder 3°, van het Burgerlijk Wetboek. Indien de verschuldigde premie na de loonuitbetaling met terugwerkende kracht wordt verhoogd, of indien een voorschotpremie wordt gevorderd, mag bij de definitieve vaststelling van de kosten niets van een eventueel door de werkgever bij te betalen bedrag of bijbetaald bedrag op de arbeider worden verhaald.

5. Met afwijking van het bepaalde in artikel 13 wordt het door de werkgever verschuldigde deel der premie naar boven- en het door de arbeider verschuldigde deel naar beneden afgerond tot een veelvoud van een cent.

Artikel 61

1. De vaststelling van het bedrag der premie, alsmede de inning daarvan, geschiedt door de bedrijfsvereniging, waarbij de werkgever ten aanzien van de verzekerde is of was aangesloten. De bedrijfsvereniging is bevoegd een voorschotpremie te vorderen.

2. De bedrijfsvereniging deelt het te betalen bedrag der premie, onderscheidenlijk het bedrag der voorschotpremie, schriftelijk aan de werkgever mede, met mededeling van de termijn waarbinnen de betaling moet geschieden.

3. Indien ten onrechte geen bedrag aan premie is vastgesteld dan wel na de vaststelling van het te betalen bedrag der premie blijkt, dat een lager bedrag is vastgesteld dan verschuldigd is, stelt de bedrijfsvereniging het alsnog door de werkgever verschuldigde premiebedrag over de verstreken betalingstermijnen vast.

4. Indien een hoger bedrag aan premie is vastgesteld dan verschuldigd is, stelt de bedrijfsvereniging het verschuldigde op het juiste bedrag vast. Het teveel betaalde wordt aan de werkgever teruggegeven.

5. Op de premievaststelling, bedoeld in het derde en vierde lid, is het bepaalde in het tweede lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 62

1. Indien een werkgever een vastgestelde premie of een gevorderde voorschotpremie geheel of ten dele niet binnen de daarvoor gestelde termijn betaalt, maant de bedrijfsvereniging hem schriftelijk

aan om alsnog binnen tien dagen na de dagtekening dier aanmaning te betalen. Voor deze aanmaning is door de werkgever vijf en twintig cent verschuldigd. Wordt na deze aanmaning niet binnen de termijn van tien dagen betaald, dan is de bedrijfsvereniging bevoegd bij dwangbevel, medebrengende het recht om de goederen van de schuldenaar zonder vonnis aan te tasten, de premie, onderscheidenlijk de voorschotpremie, alsmede de aanmaningskosten in te vorderen.

2. Verschillende vorderingen tegen eenzelfde werkgever kunnen in hetzelfde dwangbevel worden opgenomen.

3. Het dwangbevel wordt uitvoerbaar verklaard door de President van de rechtbank van het arrondissement, binnen hetwelk de bedrijfsvereniging, welke het dwangbevel uitvaardigt, is gevestigd.

4. De betekening en de tenuitvoerlegging geschieden op de bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven wijze door de ambtenaren der directe belastingen, behoudens dat, met afwijking van het bepaalde in de artikelen 440, derde lid, en 450, tweede lid, van dat wetboek, bij inbeslagneming van roerende goederen, de daarmede belaste ambtenaar zich desverkiezende niet door getuigen of door slechts één getuige behoeft te doen bijstaan, en die ambtenaar bevoegd is om degene, tegen wie het beslag is gedaan, ook zonder diens bewilliging tot bewaarder aan te stellen.

5. Na de betekening kan uitsluitend worden betaald ten kantore der directe belastingen, waaraan de ambtenaar, houder van het dwangbevel, verbonden is, of, bij inbeslagneming, in handen van die ambtenaar.

6. De kosten van vervolging worden berekend volgens de bepalingen betreffende de kosten van vervolging ter zake van de directe belastingen. Het recht van invordering bij dwangbevel strekt zich uit tot deze kosten.

7. De toerekening en afschrijving van de betalingen der schuldenaren geschieden in de volgende orde:

- 1°. op de kosten van vervolging, zo die verschuldigd zijn;
- 2°. op de kosten der in het eerste lid bedoelde aanmaning;
- 3°. op de te betalen premiën, bedoeld bij het vorige artikel.

8. De vordering van de bedrijfsvereniging wegens premie, waaronder begrepen worden de kosten der in het eerste lid bedoelde aanmaning en de kosten van vervolging, is bevoorrecht op al de roerende en onroerende goederen van de werkgever en heeft voorrang boven alle bevoorrechte schulden, met uitzondering van de grondbelasting, van hypotheek, van de gerechtskosten, bedoeld in artikel 1185, onder 1°, en artikel 1195, onder 1°, van het Burgerlijk Wetboek, en van de premiën, verschuldigd krachtens de Invaliditeitswet.

Artikel 63

1. De bedrijfsvereniging is verplicht een reserve te vormen. Deze reserve wordt gestort in een afzonderlijk te administreren fonds. Als reserve moet jaarlijks afgezonderd worden ten minste vijf procent van het gezamenlijk bedrag, dat over het afgelopen boekjaar in rekening is gebracht aan uitkeringen aan arbeiders, in dienst van werkgevers, aangesloten bij de bedrijfsvereniging, en aan kosten van beheer, totdat ten minste de helft van het bedrag bereikt is, dat over de laatst verlopen drie boekjaren jaarlijks gemiddeld is uitgegeven aan uitkeringen en kosten van beheer. Door Onze Minister worden voorschriften gegeven omtrent de belegging van de middelen van het reservefonds.

2. De bedrijfsvereniging is bevoegd, onder goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad, om, indien in verband met een buitengewone omstandigheid van algemene aard de door de leden als voorschot op de definitieve omslag opgebrachte middelen ontoereikend zijn of dreigen te worden voor de uitbetaling der ziekengelden, tijdelijk voor de verkrijging der nodige kasmiddelen te beschikken over het geheel of een gedeelte van het reservefonds.

3. Indien de Sociale Verzekeringsraad heeft verklaard, dat er een buitengewone omstandigheid van algemene aard is, welke laat voorzien, dat de lasten der ziekengelduitkeringen niet onbelangrijk hoger zullen worden dan deze lasten in vorige jaren gemiddeld hebben bedragen, is de bedrijfsvereniging bevoegd om, in geval de lasten der verzekering over het boekjaar niet kunnen worden gedekt door het percentage van het loon, dat gemiddeld over de twee laatste boekjaren, waarin zich geen buitengewone omstandigheden hebben voorgedaan, door de bedrijfsvereniging is geheven, de reserve geheel of gedeeltelijk te bezigen voor de dekking van de lasten.

4. Indien de Sociale Verzekeringsraad op verzoek van de bedrijfsvereniging heeft verklaard, dat er een buitengewone omstandigheid is als in het vorige lid bedoeld, welke uitsluitend de bedrijfsvereniging betreft of een harer afdelingskassen, is de bedrijfsvereniging bevoegd de reserve geheel of gedeeltelijk te bezigen voor de dekking van de lasten.

5. De bedrijfsvereniging is bevoegd uit de reserve, bedoeld in het eerste lid, uitkeringen te doen ten behoeve van verzekerden, die een abnormaal hoog risico opleveren.

6. Indien de bedrijfsvereniging gebruik maakt van de in het derde, vierde of vijfde lid bedoelde bevoegdheid, geeft zij daarvan zo spoedig mogelijk kennis aan de Sociale Verzekeringsraad. Na ontvangst van zodanige kennisgeving stelt de Sociale Verzekeringsraad vast binnen welke termijn het krachtens het derde en vierde lid aan het reservefonds onttrokken daaraan weder moet worden toegevoegd, met dien verstande, dat de wettelijke bijdrage aan het reservefonds over een boekjaar ten hoogste tot het dubbele van die bijdrage kan worden verhoogd.

7. De bedrijfsvereniging is bevoegd in haar statuten regelen op te nemen betreffende terugbetaling aan een onderneming van een gedeelte der reserve, bedoeld in het eerste lid, indien de aansluiting dier onderneming bij de bedrijfsvereniging een einde neemt.

HOOFDSTUK IV

Van de vrijwillige verzekering bij de bedrijfsverenigingen

Artikel 64

1. De bedrijfsverenigingen zijn, overeenkomstig het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde, verplicht degenen, van wier verplichte verzekering zij laatstelijk het risico droegen, na beëindiging van hun verplichte verzekering op hun verzoek toe te laten tot het sluiten van een vrijwillige verzekering. Deze verplichting bestaat evenwel alleen wanneer deze personen als zelfstandige een bedrijf of een beroep uitoefenen of zullen gaan uitoefenen, of wanneer ten aanzien van deze personen op grond van gebleken omstandigheden redelijkerwijze valt aan te nemen, dat het hun bedoeling is om bij geboden gelegenheid opnieuw in loondienst te treden.

2. De bedrijfsverenigingen zijn echter bevoegd de in het vorige lid bedoelde personen, die de leeftijd van 65 jaar bereikt hebben, van de in het eerste lid bedoelde verzekering uit te sluiten.

3. De bedrijfsverenigingen zijn bevoegd ook andere personen tot de vrijwillige verzekering toe te laten.

Artikel 65

1. Bij de bedrijfsvereniging, welke haar werking uitstrekt over het onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven, waartoe zijn werkzaamheden behoren of het laatst behoord hebben, mag zich verzekeren hij, die, terwijl hij zijn woonplaats hier te lande had, in het buitenland tegen geldelijke gevolgen van ziekte verplicht verzekerd was. Teneinde zich op grond van deze bepaling te mogen verzekeren, is echter vereist:

a. dat degene, die zich wenst te verzekeren, zijn werkelijk verblijf heeft in Nederland;

b. dat de verzekering in het buitenland heeft opgehouden, omdat de verzekerde niet langer werkzaamheden in het buitenland verrichtte;

c. dat degene, die zich wenst te verzekeren, overlegt een verklaring van de instelling, waarbij hij in het buitenland verzekerd was, waaruit blijkt naar welk loon hij verzekerd was en wanneer en waarom zijn verzekering eindigde.

2. Aan de verzekering wordt ten grondslag gelegd het loon, waarnaar de in het voorgaande lid bedoelde persoon blijkens de verklaring van de buitenlandse instelling verzekerd was, tenzij de betrokkene verzoekt naar een lager loon te worden verzekerd. De bepalingen van artikel 64, eerste lid, tweede volzin, en tweede lid, zijn van toepassing.

Artikel 66

1. Degene, wiens verplichte verzekering is geëindigd en die zich vrijwillig wil verzekeren, moet zich daartoe bij de bevoegde bedrijfsvereniging aanmelden binnen een maand na het einde der dienstbetrekking.

2. Heeft de persoon, die zich vrijwillig wenst te verzekeren, na het einde der dienstbetrekking ziekengeld genoten krachtens de verplichte verzekering, dan is de termijn van aanmelding voor de vrijwillige verzekering, bedoeld in het eerste lid, acht dagen na zijn herstel.

3. Degene, die zich krachtens het bepaalde bij het voorgaande artikel vrijwillig mag verzekeren, moet zich daartoe aanmelden binnen acht dagen na het einde der verzekering in het buitenland.

4. De vrijwillige verzekering neemt een aanvang op het ogenblik, dat de eerste premie is betaald, hetwelk uiterlijk moet geschieden binnen acht dagen na de laatste dag, waarop aanmelding tot de verzekering had kunnen geschieden.

Artikel 67

1. De bedrijfsverenigingen stellen ten aanzien van de vrijwillige verzekering regelen vast omtrent het uit te keren ziekengeld, het dagloon, waarnaar het ziekengeld en de verschuldigde premie worden berekend, en het percentage van het dagloon, dat aan premie verschuldigd is. Deze regelen behoeven de goedkeuring van Onze Minister.

2. De in het eerste lid bedoelde regelen kunnen onderscheiden al naar gelang het betreft:

a. personen, wier verplichte verzekering naar redelijkerwijze valt aan te nemen slechts tijdelijk is geëindigd;

b. personen, die na het einde hunner verplichte verzekering een bedrijf of een beroep zijn of zullen gaan uitoefenen;

c. personen, bedoeld in het derde lid van artikel 64.

3. Voor personen als bedoeld in het vorige lid, onder *a*, mag het uit te keren ziekengeld niet worden gesteld op een lager bedrag dan de helft van het dagloon en mag het percentage van het dagloon, aangevende de verschuldigde premie, niet hoger worden gesteld dan het percentage van het loon, dat voor die personen als premie verschuldigd zou zijn, indien zij verplicht verzekerd waren. In bijzondere gevallen kan evenwel Onze Minister toestaan, dat de premie op een hoger bedrag wordt gesteld.

4. Voor personen, bedoeld in het tweede lid, onder *b*, mag het percentage van het dagloon, aangevende de verschuldigde premie, niet

hoger worden gesteld dan een en een half maal het percentage van het loon, dat voor die personen als premie verschuldigd zou zijn, indien zij verplicht verzekerd waren.

Artikel 68

De premie wordt betaald door of namens de vrijwillig verzekerde.

Artikel 69

1. De vrijwillig verzekerde heeft recht op uitkering, indien hij wegens ziekte ongeschikt is tot het verrichten van hem passende arbeid. Behoudens het bepaalde in het tweede lid blijft het bepaalde in artikel 19, derde lid, buiten toepassing.

2. Een vrouw, die bij het einde van haar verplichte verzekering zwanger was, heeft ter zake van die zwangerschap en de daarop volgende bevalling aanspraak op de uitkering, voorzien bij artikel 29, vierde en vijfde lid.

3. Indien de in het vorige lid bedoelde vrouw in het jaar, voorafgaande aan haar bevalling, op ten minste 156 werkdagen vrijwillig of verplicht verzekerd is geweest, heeft zij bij haar bevalling bovendien aanspraak op een kraamgeld van 55 gulden. Voor de berekening van de in de vorige volzin bedoelde 156 werkdagen vindt het bepaalde in de tweede volzin van het zevende lid van artikel 29 overeenkomstige toepassing.

Artikel 70

De bedrijfsverenigingen zijn bevoegd te bepalen, dat aan vrijwillig verzekerden geen ziekengeld wordt uitgekeerd:

- a. bij slepende ziekte;
- b. zolang zij anders dan tot herstel van gezondheid buitenslands verblijven, en
- c. behoudens het bepaalde in het tweede lid van artikel 69, indien de ziekte kennelijk reeds bestond op het tijdstip, waarop de verzekerde zich voor de vrijwillige verzekering aanmeldde.

Artikel 71

De artikelen 12, 14, 28, 37, 38, 41, 42, 44, eerste lid, onder c tot en met h, en derde lid, 47, 48, 49, 50, 51, 52 en 85 dezer wet vinden, voorzover daarvan niet in dit hoofdstuk is afgeweken, overeenkomstige toepassing.

Artikel 72

1. De vrijwillige verzekering eindigt van rechtswege zodra de verzekerde verplicht verzekerd wordt, alsmede bij niet betaling der premie over drie achtereenvolgende betalingstermijnen.

2. De bedrijfsverenigingen regelen in haar statuten of reglementen de gevallen, waarin de verzekering, behalve in die in het eerste lid genoemd, eindigt.

DERDE AFDELING

Van het beroep

Artikel 73

1. Beroep staat open:

- a. van de vaststelling der premïën, voor de werkgever;
- b. van de bepaling van het ziekengeld, van de weigering om ziekengeld uit te keren en van de beslissing betreffende staking of vermindering der uitkering, voor de verzekerde, alsmede voor degene voor wiens rekening de verzekerde, die naar het oordeel van de bedrijfsvereniging geen kostwinner is, is opgenomen in een inrichting voor zieken of in een gesticht. Indien het beroep betreft een beslissing, waarbij het ziekengeld geheel of ten dele is geweigerd wegens overtreding der contrôlevoorschriften, kan het ook worden ingesteld ter zake, dat er tusschen de weigering van het ziekengeld en de gepleegde overtreding onevenredigheid bestaat;
- c. van de beslissing betreffende het kraamgeld, bedoeld in de artikelen 29, zevende, achtste en negende lid, 46, achtste, negende, tiende, elfde en twaalfde lid, en 69, derde lid, voor de verzekerde, onderscheidenlijk de belanghebbende.

2. Is naar aanleiding van het bepaalde in het eerste lid, onder *b*, door degene, voor wiens rekening de verzekerde is opgenomen in een inrichting voor zieken of in een gesticht, beroep ingesteld, dan is bovendien degene, op wiens aanspraken de beslissing van de bedrijfsvereniging betrekking heeft, van rechtswege partij in het twist-geding.

Artikel 74

1. De termijn van beroep is een maand. Deze termijn vangt aan te lopen de dag na die waarop de beslissing, waartegen beroep wordt ingesteld, is genomen.

2. Degene, die een beroep instelt na de hiervoor bepaalde termijn, wordt niet op grond daarvan niet-ontvankelijk verklaard, indien hij ten genoegen van de rechter in beroep aantoonde, dat hij het beroep heeft ingesteld binnen een maand na de dag, waarop hij van de beslissing, waartegen beroep wordt ingesteld, redelijkerwijs heeft kunnen kennis dragen.

3. Het instellen van beroep heeft geen schorsende werking ten aanzien van de oorspronkelijke beslissing.

Artikel 75¹⁾

1. Over de beslissingen, waarvan beroep openstaat ingevolge artikel 73, lid 1, wordt bij uitsluiting geoordeeld door de Raden van Beroep, ingesteld bij artikel 1 der Beroepswet, volgens het bij die wet bepaalde.

2. De bepalingen van de Beroepswet en van de ter uitvoering dier wet genomen besluiten zijn van toepassing, met inachtneming van die wijzigingen, die de aard van het onderwerp vordert.

3. Het beroep tegen een beslissing, waarvan ingevolge artikel 73, lid 1, beroep openstaat, wordt ingesteld bij de Raad van Beroep, binnen wiens ressort hij, die het beroep instelt, zijn woonplaats heeft of, heeft hij zijn woonplaats niet binnen het Rijk, bij de Raad van Beroep, tot wiens ressort de gemeente behoort, waar de bedrijfsvereniging, tegen wier beslissing het beroep is gericht, is gevestigd.

4. Wordt door twee of meer personen bij verschillende Raden van Beroep tegen dezelfde beslissing beroep ingesteld, dan geeft de bedrijfsvereniging daarvan kennis aan de Raden van Beroep, bij welke beroep is ingesteld. De beroepen, welke binnen de voorgeschreven termijn zijn ingesteld, worden geacht te zijn ingesteld bij de Raad van Beroep, bij welke het eerst een klaagschrift is ontvangen of, is bij verschillende Raden van Beroep op dezelfde dag een klaagschrift ontvangen, bij de Raad van Beroep, die het eerst is genoemd in artikel 1 van Ons besluit van 11 Juni 1917, *Stb.* 460, zoals dat besluit nader is gewijzigd.

5. Van een uitspraak van een Raad van Beroep staat beroep open op de Centrale Raad van Beroep voor de partij, die bij de uitspraak geheel of gedeeltelijk in het ongelijk is gesteld, behoudens voorzover bij die uitspraak is beslist omtrent het al dan niet bestaan of voortbestaan van de ongeschiktheid tot werken.

¹⁾ Dit artikel wordt ingevolge artikel XLIIIa van de wet van 12 Juni 1952, *Stb.* 343, tot nadere wijziging der Ziektewet tot een door Ons te bepalen tijdstip gelezen als volgt:

1. Over de beslissingen van het bestuur der bedrijfsvereniging, waarvan beroep open staat ingevolge artikel 73, eerste lid, wordt bij uitsluiting geoordeeld door een door de Sociale Verzekeringsraad in te stellen Scheidsgerecht.

2. Al hetgeen betreft het instellen van beroep bij, de behandeling daarvan door en de samenstelling van dat Scheidsgerecht wordt geregeld in een door de Sociale Verzekeringsraad vast te stellen reglement, dat aan de goedkeuring van Onze Minister is onderworpen. In dit reglement moet de termijn van beroep op ten minste veertien dagen zijn bepaald.

3. Van een uitspraak van het in het vorige lid bedoelde Scheidsgerecht staat hoger beroep open op de Centrale Raad van Beroep voor de partij, die bij die uitspraak geheel of gedeeltelijk in het ongelijk is gesteld, behoudens voorzover bij die uitspraak is beslist omtrent het al dan niet bestaan of voortbestaan van de ongeschiktheid tot werken.

4. De bepalingen van de Beroepswet en van de ter uitvoering van die wet genomen besluiten zijn, met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert, van toepassing ten aanzien van het hoger beroep.

VIERDE AFDELING

Straf-, overgangs- en slotbepalingen

HOOFDSTUK I

Strafbepalingen

Artikel 76

1. Hij, die niet voldoet aan een der verplichtingen, opgelegd krachtens artikel 24, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste f 100,—.

2. Met dezelfde straf wordt gestraft het niet voldoen aan een der verplichtingen, omschreven in de artikelen 11 en 36, eerste lid.

Artikel 77

Met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste f 100,— wordt gestraft hij, die zich ziek meldt met het oogmerk om wederrechtelijk ziekingeld te ontvangen:

a. over een tijdvak, waarover door hem vrijstelling van de verzekering is verkregen;

b. verzwijgende, dat door hem een aanvraag om vrijstelling van de verzekering werd ingediend, terwijl op die aanvraag nog niet is beslist.

Artikel 78

Hij, die door hem krachtens deze wet betaalde of verschuldigde premie afhoudt van het loon van- of op enige andere wijze verhaalt op een verzekerde of gewezen verzekerde, zonder dat dit bij of krachtens deze wet is toegestaan, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste f 100,—.

Artikel 79

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft de verzekerde, die de bij artikel 36, eerste lid, van hem gevorderde mededeling opzettelijk verzwijgt.

Artikel 80

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft hij, die zich ziek meldt bij meer dan één bedrijfsvereniging, daaronder begrepen een afdelingskas, met het oogmerk om meer ziekingeld te verkrijgen dan hem in totaal krachtens de bepalingen dezer wet toekomt.

2. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft hij, die zich ter zake van dezelfde ziekte wendt zowel tot een of meer bedrijfsverenigingen, daaronder begrepen een afdelingskas, als tot een orgaan, belast met de uitvoering ener verplichte ongevallenverzekering, met het oogmerk om meer geldelijke uitkering te verkrij-

gen dan hem in totaal krachtens de bepalingen dezer wet en der betreffende Ongevallenwet toekomt.

Artikel 81

Ingeval het strafbaar feit is gepleegd door een rechtspersoon, is strafbaar het hoofd of de bestuurder van die rechtspersoon; ingeval het strafbaar feit is gepleegd door een publiekrechtelijk lichaam, is strafbaar de persoon, die de onmiddellijke leiding heeft van de betrokken dienst.

Artikel 82

Bij overtreding van een der artikelen 76, 77 of 78 kan hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste f 200,— worden opgelegd, indien tijdens het plegen van het feit nog geen twee jaren zijn verlopen sedert een veroordeling van de schuldige wegens gelijk feit onherroepelijk is geworden.

Artikel 83

De bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven, uitgezonderd die, bedoeld bij artikel 76, 77 en 78, welke als overtredingen worden beschouwd.

Artikel 84

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorschriften gegeven worden ingeval van geschil tussen verschillende uitvoeringsorganen over de vraag wie tot het doen van uitkering van ziekengeld of tot de in artikel 29, zevende lid, bedoelde uitkering gehouden is. Daarbij kan verplichte arbitrage voorgeschreven worden.

HOOFDSTUK II

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 85

1. Toegekend ziekengeld, dat niet is ingevorderd binnen drie maanden na de eerste dag der betaalbaarstelling, wordt niet meer uitbetaald.
2. Premiën, welke langer dan twee jaren verschuldigd zijn, worden niet meer vastgesteld.
3. Premiën, welke niet zijn ingevorderd binnen tien jaren na de vaststelling, worden niet meer ingevorderd.
4. De rechtsoverdracht tot terugbetaling van onverschuldigd betaalde premie verjaart door verloop van twee jaar na de betaling.
5. De aanspraak op toekenning van ziekengeld of het kraamgeld, bedoeld in de artikelen 29, zevende, achtste en negende lid, 46, achtste, negende, tiende, elfde en twaalfde lid, en 69, derde lid, verjaart door verloop van negen maanden.

Artikel 86

Hetgeen overigens nog tot uitvoering van deze wet nodig is, wordt bij algemene maatregel van bestuur geregeld.

Artikel 87

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voor bepaalde groepen van personen bijzondere bepalingen worden gemaakt ten aanzien van de verzekering, de premieheffing en de ziekengelduitkering. In die bedrijven, waarvoor een bedrijfsraad, bedoeld bij de Bedrijfsradenwet is ingesteld, kunnen Onze Minister daaromtrent voorstellen door de bedrijfsraad worden gedaan.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat ten aanzien van een of meer groepen van verzekerden, met inachtneming van bij die maatregel te stellen regelen, naast het ziekengeld bijdragen worden verstrekt voor een of meer sociale fondsen. Met bijdragen worden gelijkgesteld bonnen, zegels, certificaten en andere dergelijke bewijzen, welke door het betrokken sociale fonds worden uitgegeven of voorgeschreven.

Artikel 88

1. Overeenkomsten, met een verzekeringsmaatschappij gesloten vóór het tijdstip, waarop artikel 20 in werking treedt, en al dan niet uitsluitend betreffende het risico van geldelijke gevolgen van ziekte van één of meer arbeiders, vervallen met ingang van vorenbedoeld tijdstip, voorzover het ziekterisico betreft, met alle rechtsgevolgen, gegrond op feiten, welke na het ogenblik van het vervallen plaats grepen.

2. Ingeval verzekerd was zowel tegen ziekterisico als tegen ander risico, vervalt ook de verzekering tegen dat ander risico, indien partijen niet vóór het in het voorgaande lid bedoelde tijdstip overeenkomen betreffende de instandhouding van die verzekering.

3. Van hetgeen door de verzekeringnemer aan de verzekeringsmaatschappij voor de tijd, over welke de verzekering tengevolge van het vervallen daarvan haar kracht verliest, was vooruitbetaald wegens de vervallen verzekering of wegens het gedeelte der verzekering, dat vervalt, wordt de verzekeringnemer door de verzekeringsmaatschappij drie vierde terugbetaald. Van hetgeen voor de hiervoren bedoelde tijd door de verzekeringnemer vóór het vervallen van de verzekering vooruitbetaald had moeten zijn, wordt door hem een vierde aan de verzekeringsmaatschappij betaald. Hetgeen overigens de verzekeringnemer voor de hiervoren bedoelde tijd nog aan de verzekeringsmaatschappij zou hebben moeten betalen, is niet verschuldigd.

Artikel 89

Ten aanzien van de verzekerden, wier verzekering is ingegaan op de dag, waarop artikel 20, lid 1, en artikel 21 in werking treedt, is:

a. niet van toepassing het bepaalde in artikel 44, eerste lid, onder b, indien zij tot de aanvang der ongeschiktheid tot werken onafgebroken verzekerd zijn geweest;

b. van toepassing het bepaalde in artikel 46, hoewel hun verzekering is geëindigd binnen twee maanden na de hiervoor bedoelde dag, indien zij tot aan het einde hunner verzekering onafgebroken verzekerd zijn geweest.

Behoort bij Koninklijk besluit van 22 September 1952, *Stb.* 474.

Mij bekend,

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

J. G. SUURHOFF.